

her fremsætter, naar han kan byde os noget saadant.

Der er talt om Indgreb i det kommunale Selvstyre. Man synes at nære Ængstelse for, at det kommunale Selvstyre her gaas for nær. Af flere ærede Medlemmer er der slaaet derpaa under Henviisning til, at man her sætter Grænser for, hvor mange Beværtninger der maa være i Byerne. Ja, men Herregud, det have Byraadene jo selv gjort over det ganske Land. Der er i alle Købstæder Grænser for, hvor mange Beværtninger der maa være. Og naar det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Emil Petersen) betegnede det opstillede Maksimumstal, nemlig en Beværtning for hver 300 Indbyggere i de smaa Byer og for hver 400 Indbyggere i de store Byer, som vilkaarligt og som en „pudsig“ Grænse, ja, saa kan det ærede Medlem jo have Lov til at mene det, men jeg synes ikke, at det beviser noget i Retning af, at det er et urigtigt Tal, her er opstillet. Man kan sige, at Overgangen maaske er skarp, idet Byer over 10,000 Indbyggere kun maa have en Beværtning for hver 400 og Byer under 10,000 en for hver 300, men det vil blive det samme, hvor man sætter Grænsen, og det er en Kendsgerning, at vore Byer have selv gennem Byraadene egen Beslutning foranlediget, at der, som ogsaa den højtærede Indenrigsminister omtalte, ved Bestemmelsen i Loven af 1873, som Byraadene selv havde forlangt hos Lovgivningsmagten, blev fastsat en Grænse. Den gennemsnitlige Grænse for samtlige Købstadkommuner her i Landet er en Beværtning for hver 216 Indbyggere. Er det det, det staar paa, at vi skulle have et ens Tal for alle Købstæder, kunne vi vel nok enes derom i Udvalget. Jeg har tidligere nævnt her og finder efter disse Udtalelser Anledning til at gentage, at naar man i Ædruelighedskommissionen satte et forskelligt Maksimumstal i Forhold til Indbyggerne i de store og de smaa Købstæder, er det alene af den Grund, at saadant er det faktiske Forhold i Øjeblikket, og det har hele Tiden været Ædruelighedskommissionens Opgave ikke at gribe forstyrrende ind i de bestaaende Forhold. Derfor har man indsat den Bestemmelse, at der i Forhold til Folkemængden maa være flere Beværtninger i de smaa Byer end i de store.

Der er fremsat nogle almindelige Betragtninger om, at man ikke fremmer Ædrueligheden ved Tvangslove. Nej, det er der vistnok heller intet Menneske, der tror. Jeg har ikke hørt nogen fremsatte

en saadan Paastand her. Loven er absolut ikke en Tvangslov. Enhver har Lov til herefter at drikke, saa meget han lyster, det lægger Lovforslaget intet Baand paa; men hvad det gør, er at sætte en Stopper for, i hvilken Udstrækning man maa drive Forhandling af berusende Drikke som Næringsvej. Dette er i fuld Samklang med den Udvikling, der er foregaaet, og naar man gaar den Vej, vi ere gaaede i Forslaget, at overlade til Kommunerne selv at bestemme det, kan det ikke med Rette siges, at det er et Indgreb i det kommunale Selvstyre, tværtimod. Nej, vi ønske ikke gennem Tvangsbestemmelser at tvinge Folk til at lade være at drikke, men vi ønske at sætte en Stopper for den Trafik, der drives dels paa Beværtninger, dels paa Steder, hvor der handles med berusende Drikke, at søge at fremkalde en stor Omsætning af berusende Drikke. Det er faktisk det, der sker. Enhver Beværtning og ethvert Udsalgssted her i Landet er et Agentur for Salget af berusende Drikke, og de ere interesserede deri. Det er ikke alene Fabrikkerne, der ere interesserede i at faa solgt saa meget som muligt, nej, ogsaa de, hvem det tillades at forhandle berusende Drikke, ere interesserede i, at Omsætningen bliver saa stor som muligt. Derfor er det indlysende, at jo flere Udsalgssteder man har, des større maa det forventes, at Omsætningen vil blive. Man kan ikke sige, som et æret Medlem sagde, at disse Forhold regulere sig selv, og at naar Folk lade være at drikke, holde de vedkommende ogsaa op med at handle. Nej, det faktiske Forhold er, at man navnlig paa Beværtninger fristes til at drikke, og man maa derfor søge at værne Befolkningen derimod, man maa søge at sætte en Stopper for, at Folk fristes eller lokkes til at nyde berusende Drikke paa Beværtninger. Det er ikke et Indgreb i den personlige Frihed eller i det kommunale Selvstyre, tværtimod, det er en Udvidelse af det kommunale Selvstyre. Og naar der mod den for Købstæderne foreslaæede Ordning er indvendt, at den ikke skulde være demokratisk nok — det var vistnok ogsaa det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Emil Petersen), der syntes, at det var at lægge Tvang paa de kommunale Raad i Købstæderne —, vil jeg sige, at saa kan det ærede Medlem jo slutte sig til de Bestemmelser, der findes for Landkommunernes Vedkommende. Lad os saa lade Befolkningen i Købstæderne stemme derom lige saavel som Befolkningen ude paa Landet. Det